

การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ
อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

The Elderly Allowance Policy Implementation for the Elders at Pho Tru Subdistrict
Administrative Organization, Muang District, Lopburi Province

ณฤพล บุปผาชาติ วรารณ ทรัพย์รวงทอง, และมยุรี รัตนเสริมพงศ์

Naruphol bubpachart, Waraporn Subruangthong, and Mayuri Rattanasermpong

รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Master of Public Administration Program, Thepsatri Rajabhat University.

Email: waraporn.ns@gmail.com

Received November 7, 2021, & Revise November 27, 2021 & Accepted December 4, 2021

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี 2) เปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุ ที่รับเบี้ยยังชีพจากองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ค่าความเชื่อมั่น 0.892 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1)การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน ปัจจัยด้านมาตรการติดตามและประเมินผล ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ และปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์ 2)เปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำแนกตามเพศ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อเสนอแนะปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้นผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ควรมีการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นนโยบายที่มาจากการรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ

คำสำคัญ: นโยบายสาธารณะ, เบี้ยยังชีพ, ผู้สูงอายุ

Abstract

This study aimed to 1) to study the implementation of the Elderly Allowance Policy in Pho Tru Subdistrict Administrative Organization, Muang District, Lopburi Province, 2) to compare the implementation of the Elderly Allowance Policy in Pho Tru Subdistrict Administrative Organization, Muang District, Province Lopburi, and personal factors. The sample group used in this research was elderly people receiving a living allowance from Pho Tru Sub-District Administrative Organization, Muang District, Lopburi Province. The research instruments were questionnaire confidence in 0.892. Data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation. Mean comparison and Analysis of one-way variance. The results of the research were as follows: 1)Implementation of the Living Allowance Policy for the Elderly by Pho Tru Subdistrict Administrative Organization, Muang District, Lopburi Province, found that The overall picture is very level. When considering one aspect of descending order, it was found that Assignment and assignment factors. Factors of monitoring and evaluation measure Policy goals and objectives Performance factor of the operating unit Public relations factors 2)Compare the implementation of the Elderly Living Allowance Policy of Pho Tru Subdistrict Administrative Organization, Muang District, Lopburi Province, classified by sex, occupation, education level, and income had not to difference. Recommendation factors on goals and objectives of the policy that the executives of Pho Tru Subdistrict Administrative Organization, Muang District, Lopburi Province There should be guidelines for working on the elderly pension as a policy that comes from gathering information. caused by social, political, and economic changes

Keywords: Public Policy, implementation, Elderly Living

1. บทนำ

นโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2536 โดยความรับผิดชอบของกรมประชาสงเคราะห์ให้แก่ผู้สูงอายุในทุกจังหวัด เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุถือเป็นสวัสดิการสังคมประเภทหนึ่ง ที่รัฐบาลจัดสรรให้กับ ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นการจัดสวัสดิการสังคมแก่ผู้สูงอายุ โดยผ่านการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ได้แก่ องค์กรภาครัฐที่รับผิดชอบ คือ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีบทบาทในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ได้เริ่มต้นอย่างเป็น ทางการ เมื่อรัฐบาลได้จัดตั้งกองทุนสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน (เบี้ยยังชีพ) พ.ศ. 2536 เพื่อให้ เงินช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจน เดือนละ 200 บาท นับเป็นจุดเริ่มต้นในการจัดสวัสดิการ สังคมแก่ผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และต่อมาในปี 2544 – 2545 จากนโยบาย การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาล ภารกิจเรื่องนี้จึงถูกถ่ายโอนไปยังกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและกรุงเทพมหานคร ดังนั้น เบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้รับการถ่ายโอนภารกิจ และได้มีการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 โครงการหลักประกันรายได้ผู้สูงอายุเป็นอีกหนึ่งโครงการ ที่ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศเห็นด้วยและสนับสนุนให้มีโครงการนี้ต่อไป เพราะช่วยแบ่งเบาภาระในการดูแลผู้สูงอายุได้ทางหนึ่ง ต่อมากรมประชาสงเคราะห์ได้ถูกส่งต่อความรับผิดชอบนี้ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มารับหน้าที่รับผิดชอบแทน ภายหลังรัฐบาลกระจายอำนาจให้แก่ อปท.ทั่วประเทศ โดยเบี้ยยังชีพส่วนหนึ่งมาจากเงินอุดหนุนของรัฐบาลและอีกส่วนหนึ่งมาจากเงินรายได้ของ อปท. เอง (เพชรดา เกตุสุริวงษ์ , 2556) รูปแบบในการจ่ายเบี้ยยังชีพแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ แบบแรกจ่ายตามระเบียบปี 2548 ให้ผู้สูงอายุที่ยากจน และแบบที่สองจ่ายตามระเบียบปี 2552 ให้ผู้สูงอายุทุกคน โดยจ่ายในอัตราเดียวกันคนละ 300 บาท แต่ต่อมาเมื่อค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้มีการปรับเพิ่มเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็น 500 บาทต่อเดือน แต่ต่อมาตามนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรได้กำหนดนโยบายเร่งด่วนเพื่อเริ่มดำเนินการ ในปีแรก (2554) ที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างความสมดุลและความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค ด้านนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้มีการปรับเปลี่ยนอัตราเบี้ยยังชีพ โดยจัดให้มีเบี้ยยังชีพรายเดือนแบบขั้นบันไดสำหรับผู้สูงอายุ โดยผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60-69 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพ 600 บาท อายุ 70-79 ปี ได้รับเงิน 700 บาท อายุ 80-89 ปี ได้รับเงิน 800 บาท อายุ 90 ปีเป็นต้นไป จะได้รับเงิน 1,000 บาท

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ ได้นำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ โดย ในปีงบประมาณ 2564 มีจำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจำนวน 563 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ, 2563) มีการออกหน่วยกสมสบริการตามจุดให้บริการในเขตพื้นที่ จำนวน 8 หมู่บ้าน 8 จุดบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แม้องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุจะให้ความสำคัญในการดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในทุกกระบวนการทำงานแล้วก็ตาม ยังพบปัญหาในการนำนโยบายเบี้ยยังชีพไปปฏิบัติ ดังนี้ 1.การ

ออกหน่วยบริการเพื่อจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไม่สามารถจ่ายได้ครบถ้วนเนื่องจากผู้สูงอายุไม่สามารถเดินทางมารับเบี้ยยังชีพได้ด้วยตนเอง 2. ผู้สูงอายุมอบอำนาจให้กับผู้นำชุมชนมารับแทน ซึ่งพบปัญหาว่าผู้นำชุมชนรับเบี้ยยังชีพไปจ่ายโดยไม่นำใบมอบอำนาจมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ซึ่ง อบต.โพธิ์ตรุระบุให้ต้องเขียนใบมอบอำนาจทุกเดือนซึ่งระเบียบทางราชการที่ให้มอบอำนาจได้ครั้งละ 1 ปีงบประมาณ 3. ผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผ่านบัญชีธนาคารไม่สามารถไปถอนเงินออกจากบัญชีได้เอง ต้องให้ลูกหลานหรือคนรู้จักไปถอนเงินให้ ทำให้ผู้สูงอายุต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้กับลูกหลานหรือคนรู้จักนอกจากนี้ลูกหลานยังนำเงินมามอบให้ผู้สูงอายุไม่ครบตามจำนวน ประกอบกับนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นต้องการให้ผู้สูงอายุมารับเบี้ยยังชีพด้วยตนเอง เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จึงนำมาซึ่งปัญหาการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุโดยมีการร้องเรียนผ่านทางผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการไม่ได้รับความสะดวกในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพื่อให้ตรงตามความต้องการของประชาชนผู้รับบริการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีกับปัจจัยส่วนบุคคล

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดระเบียบวิธีการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้สูงอายุ ที่รับเบี้ยยังชีพจากองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำนวน 563 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีข้อมูล ณ พ.ศ. 2563)

คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของ ยามาเน่ (Yamane Taro) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 234 คน (สาธิต ทรัพย์รวงทอง, 2557)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (questionnaire) ที่ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (content validity) มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC) ระหว่าง

0.67-1.00 ตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1971, p. 160) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.892 ซึ่งแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบสำรวจ (check list) เกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert scale) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม (field data collection and compilation) โดยผู้ศึกษาได้ให้อาสาสมัครนำแบบสอบถามไปแจกกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้เกณฑ์การแปลผลดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 102-103)

ขั้นที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีจำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) และเมื่อจำแนกตามอาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F-test) เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) เมื่อมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแอลเอสดี (L.S.D.) ของฟิชเชอร์ (Fisher)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ภาพรวม

	การนำนโยบายเบี้ยยังชีพ	ระดับการปฏิบัติ		การแปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	3.78	0.46	มาก
2	ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน	3.87	0.54	มาก

3	ปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์	3.75	0.51	มาก
4	ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ	3.75	0.50	มาก
5	ปัจจัยด้านมาตรการติดตามและประเมินผล	3.82	0.54	มาก
รวมเฉลี่ย		3.79	0.43	มาก

จากตารางที่ 1 การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D.= 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน ($\bar{X} = 3.87$, S.D.= 0.54) ปัจจัยด้านมาตรการติดตามและประเมินผล ($\bar{X} = 3.82$, S.D.= 0.54) ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ($\bar{X} = 3.78$, S.D.= 0.46) ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.75$, S.D.= 0.50) และปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.75$, S.D.= 0.51)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำแนกเพศ

	ชาย		หญิง		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	3.81	0.46	3.76	0.46	.716	.475
ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน	3.85	0.51	3.88	0.56	-.479	.633
ปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์	3.67	0.45	3.79	0.53	-1.797	.074
ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ	3.77	0.49	3.74	0.51	.517	.606
ปัจจัยด้านมาตรการติดตามและประเมินผล	3.81	0.54	3.82	0.54	-.169	.866
ภาพรวม	3.78	0.42	3.80	0.44	-.286	.775

$p > .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำแนกตาม อาชีพ

การนำนโยบายเบี้ยยังชีพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	0.097	3	0.032	0.153	.928
	ภายในกลุ่ม	48.530	230	0.211		
	รวม	48.626	233			
ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน	ระหว่างกลุ่ม	0.514	3	0.171	0.576	.631
	ภายในกลุ่ม	68.416	230	0.297		
	รวม	68.931	233			
ปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	0.583	3	0.194	0.757	.519
	ภายในกลุ่ม	58.987	230	0.256		
	รวม	59.569	233			
ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	0.119	3	0.040	0.156	.926
	ภายในกลุ่ม	58.339	230	0.254		
	รวม	58.457	233			
ปัจจัยด้านมาตรการติดตามและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	0.136	3	0.045	0.153	.928
	ภายในกลุ่ม	68.337	230	0.297		
	รวม	68.473	233			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.127	3	0.042	0.224	.879
	ภายในกลุ่ม	43.354	230	0.188		
	รวม	43.480	233			

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำแนกตาม อาชีพ ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

การนำนโยบายเบี้ยยังชีพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	0.782	3	0.261	1.253	.291
	ภายในกลุ่ม	47.844	230	0.208		

	รวม	48.626	233			
ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน	ระหว่างกลุ่ม	0.490	3	0.163	0.549	.650
	ภายในกลุ่ม	68.441	230	0.298		
	รวม	68.931	233			
ปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	2.055	3	0.685	2.739	.044*
	ภายในกลุ่ม	57.514	230	0.250		
	รวม	59.569	233			
ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	1.364	3	0.455	1.831	.142
	ภายในกลุ่ม	57.094	230	0.248		
	รวม	58.457	233			
ปัจจัยด้านมาตรการติดตามและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2.988	3	0.996	3.499	.016*
	ภายในกลุ่ม	65.485	230	0.285		
	รวม	68.473	233			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.299	3	0.433	2.361	.072
	ภายในกลุ่ม	42.182	230	0.183		
	รวม	43.480	233			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์ และปัจจัยด้านมาตรการติดตามและประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การนำนโยบายเบี้ยยังชีพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	0.409	3	0.136	0.650	.584
	ภายในกลุ่ม	48.217	230	0.210		
	รวม	48.626	233			
ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการ	ระหว่างกลุ่ม	0.176	3	0.059	0.196	.899

มอบหมายงาน	ภายในกลุ่ม	68.755	230	0.299		
	รวม	68.931	233			
ปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	0.605	3	0.202	0.786	.503
	ภายในกลุ่ม	58.965	230	0.256		
	รวม	59.569	233			
ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	0.584	3	0.195	0.773	.510
	ภายในกลุ่ม	57.874	230	0.252		
	รวม	58.457	233			
ปัจจัยด้านมาตรการติดตามและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	1.611	3	0.537	1.848	.139
	ภายในกลุ่ม	66.862	230	0.291		
	รวม	68.473	233			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.544	3	0.181	0.972	.407
	ภายในกลุ่ม	42.936	230	0.187		
	รวม	43.480	233			

จากตารางที่ 14 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การศึกษาการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

1.1 การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเนื่องจาก ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพเห็นว่า อบต. มีการกำหนดแนวทางและเป้าหมายในการปฏิบัติตามนโยบายอย่างเป็นระบบ และเป็นไปตามระเบียบที่กำหนดไว้ สามารถปฏิบัติตามนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชรินทิพย์ วันดี (2554) ได้ศึกษาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลปงน้อย อำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงราย ในมุมมองผู้สูงอายุ ผลการศึกษา

พบว่า การจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบงน้อย โดยภาพรวม เห็นว่ามีประสิทธิภาพมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านการประชาสัมพันธ์ รองลงมาด้านการดำเนินงานและการให้บริการและติดตามและประเมินผล

1.2 การนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจาก ผู้สูงอายุที่มีที่ได้รับเบี้ยยังชีพมีความเห็นว่า อบต. มีการมอบหมายงานที่มีความชัดเจนมีกระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติที่มีความเหมาะสม การจัดสรรหน้าที่เป็นไปอย่างมีระบบซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของราเชนทร์พนัญช์ วงศกร (2561) ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการให้บริการเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบล บางพูด อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุที่มาใช้บริการรับเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพูด อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี มีความพึงพอใจต่อการให้บริการเบี้ยยังชีพโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 การนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจาก ผู้สูงอายุที่มีที่ได้รับเบี้ยยังชีพ มีความเห็นว่า อบต. มีการประชาสัมพันธ์เนื้อหาสาระของนโยบายให้ประชาชนและผู้สูงอายุทราบ รวมถึงมีการปรับปรุงเพิ่มเติมการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกมลชนก เบญจภูมิริน (2556) ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการให้บริการการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลกระดังงา อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการบริการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลกระดังงา อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

1.4 การนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจาก ผู้สูงอายุที่มีที่ได้รับเบี้ยยังชีพ มีความเห็นว่า อบต. มีเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพียงพอต่องานที่ต้องปฏิบัติ มีความพร้อมทางด้านบุคลากรในแง่ของความรู้ความสามารถ มีเงินงบประมาณตลอดจนระเบียบข้อบังคับที่มีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสิทธิพร เกษจ้อย (2561) ความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่มีต่อการให้บริการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่มีต่อการให้บริการด้านเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมมีความคิดเห็นต่อการให้บริการอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง และ สาธร ทรัพย์รวงทอง (2564) ศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบความเป็นองค์กรสมรรถนะสูงในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครสวรรค์ ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบความเป็นองค์กรสมรรถนะสูงในยุคดิจิทัลของ

สถานศึกษามี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) เสริมสร้างสมรรถนะผู้บริหารสู่ความเป็นองค์กรสมรรถนะสูงในยุคดิจิทัล 2) มุ่งเน้นผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3) การปรับปรุงคุณภาพทั้งองค์กรมุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผล 4) การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลสร้างคุณค่าเพิ่มแก่ผู้เกี่ยวข้อง 5) การจัดการกระบวนการและทรัพยากร 6) การพัฒนาผลการปฏิบัติงานสร้างนวัตกรรม

1.5 การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ปัจจัยด้านมาตรการติดตามและประเมินผล พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ มีความเห็นว่า อบต. มีการกำหนดวิธีการมาตรการควบคุม และประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ มีการนำเอาผลการประเมินไปดำเนินการพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง จึงมีความเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทศนีย์ สุวดีษฐ์ (2554) การศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจ่ายเบี้ยยังชีพ ศึกษากรณีเทศบาลตำบล เจ้าพระยาสุรศักดิ์ ผลการศึกษาพบว่าผู้สูงอายุมีระดับความคิดเห็นที่เป็นความพึงพอใจต่อการจ่ายเบี้ยยังชีพโดย รวมอยู่ในระดับมาก

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

2.1 ผลการเปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องจากบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี สามารถปฏิบัติงานตามที่มีการกำหนดวิธีการปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการกำหนดความรับผิดชอบ และ อำนาจหน้าที่โดยตัวผู้บังคับบัญชาให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา อันเป็นการกระจายงานในหน้าที่ ความรับผิดชอบ และอำนาจในการตัดสินใจ ภายในขอบเขตที่กำหนดให้ผู้ใต้บังคับบัญชาไปปฏิบัติ โดยไม่เลือกปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมศักดิ์ ชินศักดิ์ชัย (2555) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้สูงอายุเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสวัสดิการค่าเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในพื้นที่ตำบลเฉลียง อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุที่มีเพศและจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสวัสดิการค่าเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในตำบลเฉลียง ในภาพรวมและในรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำแนกตาม อาชีพ ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจาก บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี มีการปฏิบัติงานในโครงการด้วยความเรียบร้อย ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และก่อให้เกิดผลผลิตที่พึงปรารถนา มีความรู้ความเข้าใจในลักษณะงาน และวิธีการดำเนินงาน สามารถประยุกต์ใช้ให้เข้ากับแนวทางหรือสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเนณัฐชา จีรพัฒน์พงศ์ (2553)

ศึกษาการดำเนินงานสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วน ตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพแตกต่างกัน เห็นว่ามีการดำเนินงานสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาด และโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจจะเป็นเนื่องจาก ผู้สูงอายุเห็นว่าบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี มีการดำเนินงานให้ลุล่วง ประสบความสำเร็จครบถ้วน สอดคล้องกับผลการวิจัยของอัจฉรา วงนารี (2559) ความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบล หนองหลวงอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการโดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.4 ผลการเปรียบเทียบการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจจะเป็นเนื่องจาก บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี มีความสามารถปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติงานที่วางไว้ มีการปฏิบัติงานที่สร้างความเข้าใจให้ตรงกันจนบรรลุผลตามนโยบายที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบัญชา ผลานิสงค์ (2553) ได้ศึกษาเรื่องการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อวิน จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินนโยบายสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยรวม อยู่ในระดับมาก และผู้สูงอายุเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินนโยบายสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยรวม อยู่ในระดับน้อย เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อวิน มีสวัสดิการสังคมรับผิดชอบต่อการดูแลการจ่ายสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยตรง มีเจ้าหน้าที่บริการตลอดเวลา และองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อวิน ได้ดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลที่ถือว่าการจ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นนโยบายเร่งด่วน ที่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องออกปฏิบัติ และรายงานผลการปฏิบัติทุกเดือน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน อันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้มีความเห็นไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ผู้ศึกษาค้นคว้ามีข้อเสนอแนะในการวิจัยดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้นผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ควรมีการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นนโยบายที่มาจากการรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ

1.2 ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงานนั้นผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ควรมีการมอบหมายงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ความรับผิดชอบให้กับบุคลากรที่รับผิดชอบนโยบายโดยตรง

1.3 ปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์นั้นผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ควรมีการประสานการประชุมเพื่อขอความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องให้แล้วนำไปกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ และวิธีการดำเนินงานของ อบต.

1.4 ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัตินั้นผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ควรมีการกำหนดความรู้ความสามารถหรือดำเนินการฝึกอบรมบุคลากรที่ให้บริการงานในด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

1.5 ปัจจัยด้านมาตรการติดตามและประเมินผลนั้นผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบควบคุมการดำเนินงานด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทั้งในระดับตำบล และในระดับอำเภอ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการเบี้ยยังชีพของขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีในระดับอื่นๆ และสายงานอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาปัญหา อุปสรรค ปัจจัย ทศนะคติและแรงจูงใจที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการเบี้ยยังชีพของขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการเบี้ยยังชีพของขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีในสายงานอื่น ๆ ด้วย

เอกสารอ้างอิง

กมลชนก เบญจภูมิริน. (2556). ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการให้บริการการจ่ายเงิน เบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลกระดังงา อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ชรินทิพย์ วันดี. (2554). การจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลปงน้อย อำเภอตอแย หลวง จังหวัดเชียงราย ในมุมมองผู้สูงอายุ. ปรินิพนธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทัศนีย์ สุวดิษฐ์. (2554). ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจ่ายเบี้ยยังชีพ ศึกษากรณีเทศบาลตำบล เจ้าพระยา สุรศักดิ์. ปรินิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เนณัฐชา จีรพัฒน์พงศ์. (2553). การดำเนินงานสวัสดิการสังคมด้าน เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วน ตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- บัญชา ผลานิสงค์. (2553). การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อวิน จังหวัดชลบุรี. ปรินิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เพชรดา เกตุสุริวงษ์. (2556). การประเมินความพึงพอใจของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์พัฒนาชุมชนมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ราเชนทร์พันธุ์ วงศกร. (2561). ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการให้บริการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบล บางพูด อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี. ปรินิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง และ สาธ ทรัพย์รวงทอง. (2564). การพัฒนารูปแบบความเป็นองค์กรสมรรถนะสูง ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์. วารสาร ปรัชญาปริทรรศน์. 26(1) หน้า 44-52.
- สมศักดิ์ ชินศักดิ์ชัย. (2555). ความคิดเห็นของผู้สูงอายุเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสวัสดิการค่าเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุในพื้นที่ตำบลเฉลียง อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดนครราชสีมา. ปรินิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏกาญจน์.
- สาธ ทรัพย์รวงทอง. (2557). วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา. นครสวรรค์ :มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์,
- สิทธิพร เกษจ้อย. (2561). ความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่มีต่อการให้บริการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านห้วย อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. ปรินิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ. (2563). ข้อมูลพื้นฐานตำบลโพธิ์ตรุ. ลพบุรี: องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตรุ.
- อัจฉรา วงนารี. (2559). ความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิจังหวัดร้อยเอ็ด. ปรินิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนครราชสีมา.